Mizah

207

Erkek — Yüksekten düşerken ne hissediyorsun?

Kadın — Onu (Bakan) lara sor!

ANLAYANA

Tay doğuran kadın!

Her zaman dağ, doğura doğura fare; yahut her zaman Millet Partisi mücevher doğurup yumurtlamaz ya... Bazan da, işte böyle kadının biri, tay doğurur!

Kadıncağızın yavruladığı tay, yirmi santim boyunda imiş. Anası kimbilir ne kadar üzülmüştür. Hayvan çocuk ölü imiş üstelik.

Yaşasa, böyle bir mahlûkun anası olmak şerefile, kadın, milyoner olurdu.

Gerçi müşarünileyh bir takım huzursuzluklara sebep olacaktı: Ne isim alacak! İnsan ismi mi? Annesi adını çağırdıkça kişneyerek dörtnala gelmesi kimbilir ne hoş kaçardı. Hele mektebe gittiği zaman çocuklar bu olduğu gibi görünen (çünkü içlerinde kimbilir ne insan kılıklı sıpalar da bulunur) arkadaşlarına türlü eza ve cefayı reva göreceklerdi. Mazlum ve sessiz çocuk sopadan ve yükten kurtulamıyacak, bir yığın mânasız haşaratı sırtında taşıyacaktı...

Hocaları da kendisini imtihana davet ettikleri zaman hayli sıkılacaklardı. Mümeyyizlerin takdirlerine teşekkür makamında kişneyerek zarif ayaklarile her birine birer çifte hediye etmesi pekâlâ mümkün olabilirdi...

Hele evlenmesi!!!!

Maamafih o şirin çocukcağızın (yahut hayvancağızın) anasına pek büyük bir gelir sağlıyacağına şüphe edilemez. Sağ kalsaydı, insanlar arasında pekâlâ yükselebilirdi. Hele çiftesi sert olursa diktatörlük ihtimali bile mevcuttu. Amma heyhat, talihsiz yavrunun ömrü de, boyu da vefa etmedi.

Bari boyu biraz daha uzun olaydı da anacığı onun derisinden kendine bir kürk yakası çıkaraydı!

Damatlar!

Halkçı — Hiç böyle şey görmedim. Sizinkiler iş başına geçer geçmez akrabalarını kayırmıya başladılar. Bak, filâncanın damadını mühim bir mevkie getirmek için oradakini işinden atmışlar.

Demokrat — Daha evvel oraya tayini gerektiği halde hakkı yendiği içindir.

Halkçı — Hayır, hayır. Damat olduğu için.

Demokrat — Peki, işinden çıkarılan kimin damadı olduğu için oraya getirilmiş?

Halkçı — Orasını bilemem.

Demokrat — Bilsen fena olmaz. Malûm ya, damatlar saltanatı sizinkiler zamanındaydı!

Halkçı — Yok deve.

Demokrat — Daha bile büyük damatlarınız vardı.

Halkçı — Ne biliyorsun?

Demokrat — Sen ne biliyorsun?

Halkçı — Havadis itimada değer bir yerin.. Ondan biliyorum.

Demokrat — Kimin?

Halkçı — Ulusun..

Demokrat — Ulusun mu? Bırak, doğrudur!

— SİVRİSİNEK —

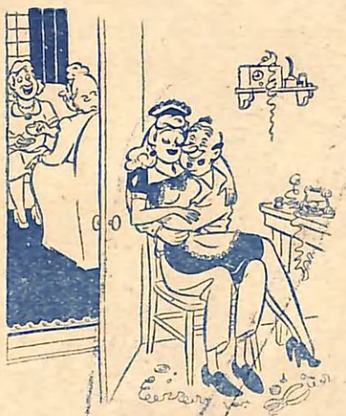

— Kocam daima yeni şeyler bulur. Muhakkak şu anda hususî bir yemek pişirmekle meşguldür!

— Kızlar sizden kurt diye bahsediyorlardı amma, kurda benzer yerinizi göremedim!

Ramiz Gökçe

Geçim Albümü

HAZIRLANMAKTADIR, YAKINDA NEŞREDİLECEK OLAN BU ALBÜMDE:

HER VATANDAŞ GEÇİM SIKINTISINI BÜTÜN ÇIPLAKLIĞİLE GÖRECEK,

HER VATANDAŞ GÜLMEKTEN SIKINTISINI UNUTACAK,

HER VATANDAŞ NEDEN GEÇİNEMEDİĞİNİN HAKİKİ SEBEPLERİNİ ANLIYACAKTIR!

FİATI 50 KURUŞTUR

— Yürüyün karakola, çıplak gezmek nasıl olur, size orada göstereyim!

— Söyle şekerim, oyunum karşısında mağlûp olmıyacak sporcu var mıdır?

Cilt 8, Sayı: 207 FİYATI 25 KURUŞ 23 Haziran 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

"Yuha!,,

ARTIK onun, bunun dilinden şikâyete hakkımız yok. Hele Sadık Aldoğan'ın dilinden hiç şikâyet edemeyiz. Millet Partisinin son kongresinde konuşanlar, Aldoğan'ın küfürlü nutuklarını gölgede bırakmadılarsa bile, Partisinin resmî sözcüsü olduğunu teyid ettiler.

Siyaset ve hitabet lûgatimiz yeni bir kelime daha kazandı: Yuha!

Başında senelerce yüksek tahsil gençliğine hocalık etmiş, Maarif Vekilliği yapmış bir zat bulunan o Parti, irfan seviyesini bir kere daha ilân etmiş oldu. Sade irfan seviyesini mi? Demokrasi ve söz hürriyeti anlayışını da... Basını yuhalamak suretile belirtti.

Şikâyetlerine göre basın, Millet Partisine lâyık olduğu ehemmiyeti vermemiş, onlardan gereği gibi bahsetmemiş. Demek, haberleri bundan sonra onların anlıyacakları dille ve ehemmiyetle belirtmek icap edecek: M. P. nin Andavallı bucağı açıldı: Yuha! M. P. kongresi tamamlandı: Vay canına! M. P. seçimlere girecek: Ohha! M. P. sözcüsü konuştu: Höst, ulan!

Basına yuha çeken Millet Partililer hangi kin ve hırsın motörile havalanmış olurlarsa olsunlar, aksi sadayı hesaba katmalıydılar:

Vaktile, bir yaz ramazanında softa cerre çıkmış. Hava sıcak; yol uzun; toz, güneş berbat... Eşeğile kayalık bir yerden geçerken bakmış, Bektaşinin biri gölgeye çekilmiş, âlem yapıyor.. Hırsını bir türlü yenemiyen yobaz, durmasın diye eşeğe değneği basarken Bektaşiden tarafa:

— Çuuuşşş!!

Diye bağırmış. İşi farkeden Bektaşi sessizce kalkarak arkadan yanaşmış. Softanın terli ensesine, şakırtısı kayalarda korkunç akisler bırakan hudaî bir sille asketmiş. Neye uğradığını anlıyamıyan yobaz:

— Bu ne?

Diye havlırınca Derviş:

— Aldırma erenler, demiş, burada'n aksi sadası meşhurdur!

Millet Partisinin de inadına, ensesi kalına benziyor!

MİZAHÇI

Millet Partisi kongresinde basına «yuha!» diye bağırdılar!

HA - RA - Kİ - Rİ

Bir zavallının hayreti

Adamcağız, ağzı kulaklarında, İstanbul Sergisini memnuniyetle seyrediyordu. Baktığımı görünce, arkasına bağladığı ellerini yanlarına salıverdi:

— Aman, dedi, pek memnunum! Şehrinize geleli çok olmadı. Bir yanda şu koskoca kervansarayları görüp zenginlerinizin rahatına imrenmemek, öteden, hemen arkadaki ahşap evlere bakarak belediyenizin orta halli hemşeriler için gösterdiği gayreti takdir etmemek kabil değil!

— Teveccühünüz efendim, dedim.

— Acaba kaça çıkıyor tanesi?

— Neyin efendim?

— İşte şu ucuz evlerin...

— Onlar ev değil, dükkân.

— Neyse... Ne? Burası ucuz evler mahallesi değil mi?

— Değil.

— Ya ne?

— Sergi Sarayı pavyonları...

— Şu kapıdaki boy atmış türbe ne türbesi?

— Tahsisat türbesi...

— Ya bu binalar?

— İşte asıl pavyon onlar...

— Ya... Ne olacak bunlar?

— Yapılıp bittikten sonra belli olur. Şimdi pek anlaşılmaz ne mal olacağı..

— Hayır, yâni ne işe yarıyacak demek istiyorum.

— Sergi olacak. İstanbul sergisi.

— Ne satarlar bu sergide?

— Hiiiç... Göstermeliktir.

— Ne gösterirler?

— Halkın yaptığı şeyleri...

— Kime gösterirler?

— Tabiî yine halka. Ufak bir giriş ücreti alarak.

— Aman ne hoş. Halk kendi yaptığını görmek için üste para da verir demek...

— Evet. Burada âdet öyledir...

— Güzel olur mu bari sergi?

— Bilmem.

— Siz hiç görmediniz mi?

— Gezdim, amma göremedim.

— ?!..

— Sergiye gelenler görmek için değil, görünmek için gelirler.

— ?!..

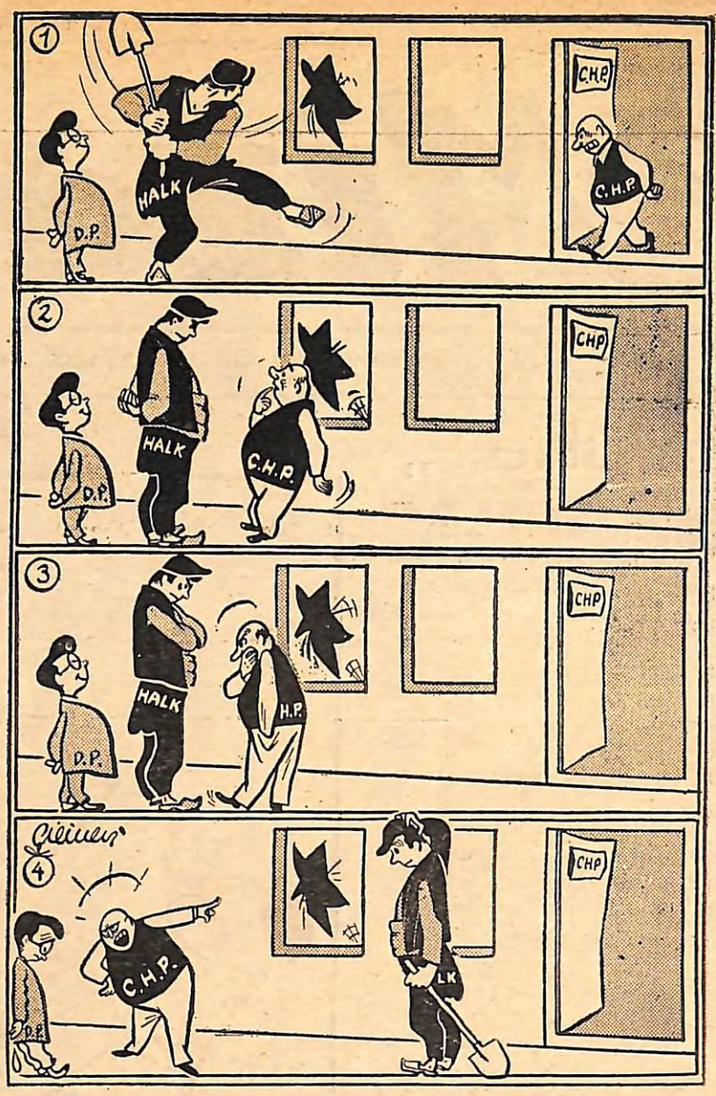

C. H. P. muhalefete başladı!

Erkek — Ver elini öpeyim! Senin sayende ben de mevki sahibi oldum!

— Hem sonra, görmek isteseler bile etrafa bakacak hal kalmaz kimsede..

— O neden o?

— Çünkü sergi Temmuzda açılır. Kalabalık olur. İnsan bir kere o kalabalığa girince ancak gözünü hastahanede veya eczanede açabilir.

— Çok tuhaf sergi imiş.

— Öyledir.

— Bu dükkânları kimler tutar?

— Gösterecek malı olanlar. Meselâ kumaşçılar, ayakkabıcılar...

— Ayol, onlar için sergiye ne lüzum var? Maksat seyretmek! Alamıyacak olduktan sonra vitrinler böyle şeylerle dolu...

— Orası öyle.

— Sergi eğlenceli olur mu?

— Olur diyorlar. Gûya insanın baktıkça gülesi gelirmiş..

— Yabancılar gelir mi sergiye?

— Hayır. Onlar akıllıdır. Bu sıcakta kalkıp gelmezler. Mallarını görmiye bizden heyet davet ederler. Onlar için de kârlı olur, heyetler için de..

— E, peki be hemşerim, bunca masrafı daha hayırlı bir işe harcasalar olmaz mı?

— Bundan hayırlısı can sağlığı. Bütün bu çalışanlar neyle geçinir sonra?

Meçhul muhatabım bir an düşündü. Sonra:

— Şimdi buna neden İstanbul sergisi diyorlar, anladım; dedi. İstanbuldan başka yerde böylesi bulunmaz..

— Neden bulunmasın? Daha âlâları var; diyecek oldum.

Adamcağız başını salladı:

— Yoktur, yok; dedi. Böyle malını uzaktan göstermek için servetler harcıyan şehir nerede bulunur? Ahalisi oturacak ev bulamazken mallarına pavyonlar yaptıran, içecek suyu yokken sokaklarını sulatan, senede dört maç için milyonlar verip Spor Sarayı yaptıran; lokantalarında....

Baktım, sıcak adamcağızın beynine vurmuş. Hemen gölgeliğe götürdüm. Yabancılığı nasıl da belliydi Yarabbi! İstanbullu olsa gördüklerine bu kadar şaşar mıydı? Zavallı!..

— MUHABİR —

Ankara Haberleri

KİMLER AFFEDİLECEK?

Yeni af kanunu tasarısı hazırlanmağa başlamıştır. Çoktanberi bu tasarının tasası kendilerini tutanlar, kanundan faydalanamıyacaklardır. Menderes hükûmeti, Halk Partisini vazifeden affeden milletin atifetini kötüye kullanmıyarak mahkûmlardan C. H. P. ne oy verenleri affederek muhalefet partisini kuvvetlendirmeği düşünmektedir.

Pazartesi günü Parise hareket eden Fuad Köprülünün yer yüzündeki bütün konferanslara iştirakini hükûmetin tasarruf prensibine uygun olarak temin için kendisine bir çift kanat imal edilmesi hususunda Kırıkkale fabrikasına sipariş verilmiştir. Kanatlar gelince Köprülü bir semti meçhule uçacaktır.

TEŞEKKÜR

Yurdun her tarafından milyonlarca tebrik telgraf ve mektubu alan Demokrat Milletvekilleri tarafından 350 imzalı bir tezkere aldık. Bu tezkerede Milletvekilliği tahsisatının, tebriklere teşekkür masrafına kâfi gelmediği, binaenaleyh sayın seçmenlerin tebriklerini biraz da gelecek seneye saklamaları rica edilmektedir.

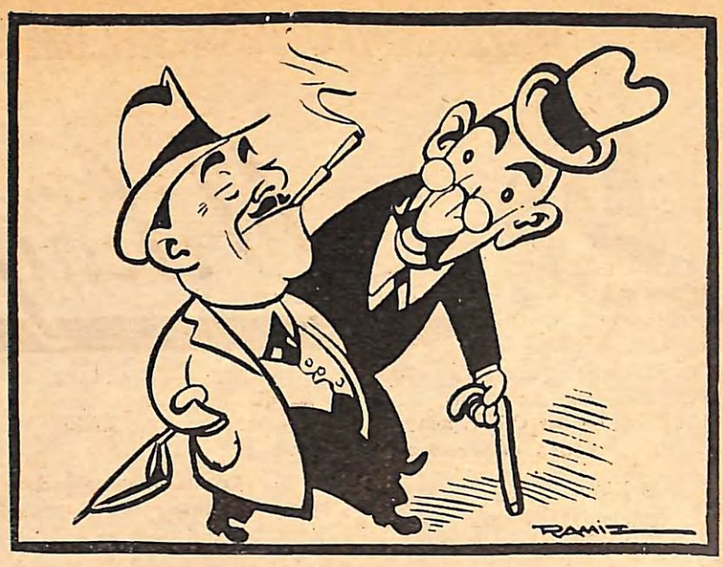

— M. P. kongresinde gazetecileri yuhalayan doktorun adı Seçkinmiş!
— Belli!

NERESİ İMİŞ?

Diyojene biri:

— Vatanın neresi? diye sorar.

Filozof:

— Vatanım bütün cihandır! der.

Orada bulunanlardan biri:

— İnanmayın canım, diye söze karışır; o Sinopludur. Memleket halkı kendisini Sinoptan çıkmıya mahkûm etmiştir...

Diyojen şu cevabı verir:

— Evet, amma ben de onları orada kalmıya mahkûm ettim!

TARZİYE

Meşhur bir sahne sanatkârı bir gün vilâyetlerden birinde temsil veriyordu. Piyes çok fena idi. Kendi de gayet isteksiz oynamıştı. Salon müthiş hakaret ve ıslık seslerile çınlıyordu. Her zaman alkışa alışmış olan sanatkâr hiddetini yenemiyerek halka: «Budalalar!» diye bağırdı. Fakat mukabele çok şiddetli oldu ve sanatkârı tarziye vermiye mecbur ettiler. Aktör sahneye geldi:

— Efendiler, dedi, hepinize budala demiştim. Doğrudur, tasdik ediyorum. Tarziye veriyorum, hata etmişim!

— Kız o ne merak öyle? Okuduğun şeyin faydası var mı bari?
— Tabiî anneciğim «Genç Kızların Terbiyesi» kitabını okuyorum!

— Baban ne yapıyor?
— Gemi satın almak için Amerikaya gidecek de, bilgisini ilerletiyor!

Hikâye

Oyun

Yazan:
Ferdi Öner

— Eh, ben hevesimi aldım, şimdi asıl artist gelsin!

— Bir C.H.P. adayının hâtıra defterinden —

14 Nisan 1950

Umum Müdürlük binasının kapısından içeriye girerken yine bermutad memurlar, kapıcılar yerlere kadar eğilerek selâm vazifelerini ifa ettiler. Saat on biri bulmuş. Bu sabah daireye erken gelmişim. Hususî daktilomun o cici ellerile yapıp hazırladığı buzlu limonatayı yudumladıktan sonra geniş koltuğa şöyle bir yaslandım. Kâfir kız rehavetimin farkına varmış olacak ki, yanıma sokuldu, narin parmaklarile dizlerimi oğmıya başladı. Bir müddet sonra rehavet geçti, kendime geldim, kapıcıyı çağırarak gelenleri kabul edeceğimi bildirdim.

Günün ilk ziyaretçisi, eski mektep arkadaşlarından «N...» oldu. Kendisi tanınmış müteahhitlerdendir. Ayni vilâyette doğup büyüdüğümüz için onunla pek samimiyizdir. Sarıldık, öpüştük. Bir kaç gün önce «A...» vilâyetinden gelmiş. Oradaki hemşerilerimizin selâm ve sevgilerini bildirdikten sonra:

— Bu defa da fırsatı kaçırma dedi. Vilâyetin ileri gelenlerile görüşüp konuştuk, senin ismin üzerinde durduk. Artık Milletvekilliği, Bakanlık hakkındır.

«N...» haklı konuşuyordu. «Milletvekilliği, Bakanlık benim hakkımdı tabiî» Bakanların bizden üstünlüğü neydi sanki?.. Biz daireye 11 de, onlar da 11,30 da geliyorlardı. Aramızdaki fark yarım saatlik bir rötardan ibaret değil mi idi?..

— Hay hay kardeşim dedim. Mademki hemşerilerim arzuladılar, kabul!..

☆

22 Nisan 1950

Adaylık propagandası yapmak üzere Bakandan bir aylık izin koparıncıya kadar anamdan emdiğim süt burnumdan geldi. O da «A...» vilâyetinin mebusu olduğu için beni son derecede kıskanıyordu. Her ne hal ise iki gün sonra «A...» vilâyetine gittim. Şehrin sınırlarında Vilâyet erkânı, Belediye üyeleri, C.H.P. ileri gelenleri tarafından karşılandım. Kapıcı ve odacılar da dahil 30 kişi tarafından istikbal edilmiştim. Ayni gün D.P. adaylarından biri de vilâyete gelmişti. Onu köylüler karşılamışlardı. Gerçi çok kalabalıktılar amma çerden, çöpten adamlardı bunlar. O gece şerefime büyük bir ziyafet verildi. Hayli yedik, içtik. Aramızda sarhoş olanlar da yok değildi hani. Eh ben de şöyle böyle çakır keyif bir halde idim. Orada bulunanlara uzun bir nutuk çektim. Ne dedim, ne söyledim, pek farkında değildim amma, usulen sayın büyüklerden, yüce partiden, inkılâptan, tüzükten bahsettiğimi hatırlar gibiyim.

☆

5 Mayıs 1950

Mebus adaylığı amma da zormuş. «A...» vilâyetinin bütün kaza, nahiye ve köylerini dolaşıyoruz. İngiliz kumaşından yaptırdığım o cânım elbiseler tozdan topraktan harap oldu. Küçük bir jibin içine tam 7 aday nasıl sığar?.. Haydi kazalara uğruyoruz. Fakat nahiyelere, köylere gitmiye ne lüzum var?.. Bari bunca zahmetlere göre, köylerde de kadir ve kıymetimiz bilinse... Ne gezer. Sen istediğin kadar yüce partiden, sayın büyüklerden, yok tüzükten, yok bilmem neden bahset!. Dinliyen, aldıran bile yok.. Hani köy muhtarları da olmasa halimiz harap vallahi. Bereket versin adamlar halden anlıyorlar da hiç değilse bize birkaç çanak ayran ikram ediyorlar. Köylerin vaziyetine bakarak endişeye düşüyoruz. Fakat bizim Parti İl Başkanı şöyle bir gözünü kırpıp da, göbeğini hoplata, hoplata güldü mü, işin inceliğini anlıyor, teselli buluyoruz. Ne de olsa politikacı adam. Hamuru bu işlerle yuğurulmuş. Herhalde bildiği şeyler var herifin...

Şu Demokrat adayların halleri de öyle sinirime dokunuyor ki?.. Hele içlerinde bir tanesi var ki, ona bir türlü tahammül edemiyorum. Birkaç ay evvel bizim Umum Müdürlükte stajyer avukat olarak işe başlamıştı. Şimdi eloğlu geçmiş karşıma, bana nisbet veriyor. Şu seçim bitsin de ben ona Hanyayı, Konyayı sorarım. Geçen gün bir nahiyede avaz, avaz bağırıyordu. Güya köylü sefilmiş, perişanmış, ayağında çarığı yokmuş. Peki ne yapalım. Hepsine lustrin iskarpin mi sipariş edelim. Ben bile koskoca bir Umum Müdürüm, ancak 80 liralık pabuç ısmarlıyabiliyorum kendime. Makam otomobili olmasa bizim de pabuçlarımız delinecek tabiî. Devlet baba düşünmüş, taşınmış pabuçlarımızdan tasarruf gayesile makam otomobillerini ihdas etmiş.

☆

18 Mayıs 1950

Dilerim Allahtan mektep arkadaşım «N...» yakın zamanda belâsını bulsun. Beni rezil rüsvay etti. Sade seçimi değil, iktidarı da kaybettik. Cümle kapısından girerken yerlere kadar eğilerek beni selâmlıyan memur ve hademeler bile değiştiler. Yüzüme alay eder gibi bakıyorlar. Hakları var adamların. Dertsiz başımı derde sokmuş, rahatımı, koltuğumu kendi ayağımla tepmiştim. Daireye gelip de koltuğa çökünce bu düşüncelerle içim yanmıya başladı. Zili bastım, gelen hademeye, hususî daktilomun bir bardak limonata getirmesini söyledim. Hademe sırıtarak bizim hususî daktilonun 10 gündenberi işine gelmediğini bildirdi.

☆

25 Mayıs 1950

Yeni Demokrat Bakan makam otomobiline binmiyor, evine yayan gidiyormuş. Tabiî biz de ona uymak zorunda kaldık. Dün Ulus meydanından geçerken bir de ne göreyim. Bizim narin elli hususî daktilo, «A...» vilâyetinden mebusluk kazanan eski avukat stajyerinin kolunda değil mi?..

☆

5 Haziran 1950

Bugün daireye gelince, bizim eski mektep arkadaşının benim koltuğuma geçip kurulduğunu gördüm ve meseleyi derhal kavradım. Kafasını kıracağım şeytan suratlı herifin.. Meğer bizim Umum Müdürlükte de onun gözü varmış..

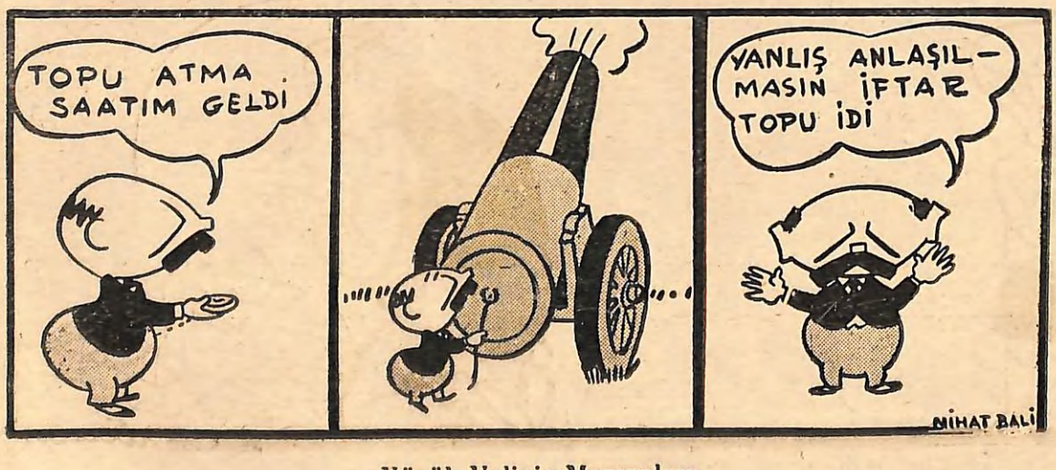

Küçük Valinin Maceraları

Sinek — İstanbul sokakları gibi, yollar o kadar tozlu ki!

Boya

Uzun, fidan boylu, ince belli, nefis bacakları olan bir genç kızdı. Saçları başının etrafında mukaddes bir hâle halinde çevrilmiş, uzun boynunu, gergin ensesini meydanda bırakmıştı.

Ruj alıyordu. Körpe, hafif etli dudaklarını büzerek öyle de tatlı bir konuşması vardı ki...

Tezgâhtar kız, kız olduğu halde bu kızın güzelliğine, gözlerindeki cin gibi ifadeye hayran kalmıştı.

Genç kız sordu:

— Rengi güzel, amma çıkmaz mı? Ne kadar dayanır?

Satıcı kız, onu şöyle bir yukarıdan aşağı süzerek:

—İradenize bağlı! dedi, siz ne kadar tahammül edebilirseniz boya da o kadar dudaklarımızda kalır!

Yeni Ramazan mânileri

Çizen: Ramiz

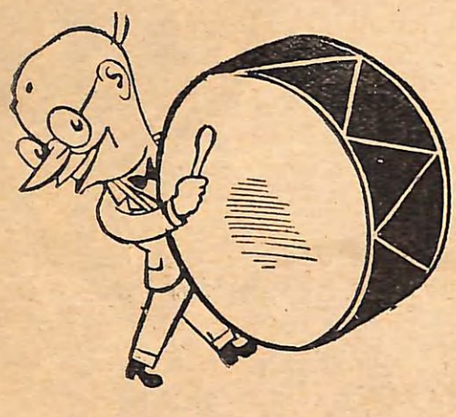

Devlet kapısında
Ramazan geldi gülerek;
Kara giysin kanbur felek!
Emekliyiz bize artık
Meclisi idare gerek!
Dan dan da da dan dan!

Plâj kapısında
Şu imansız, kâfir kızlar
Suda gezer, kumda tozar.
İbnülemin bile görse
Dayanamaz, oruç bozar!
Dan dan da da dan dan!

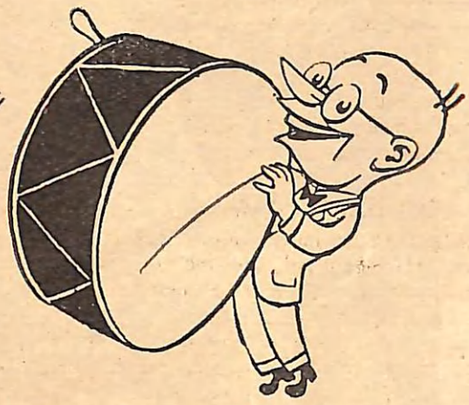

Cennet kapısında
Dediler cennetteyiz biz
Hurileri var tertemiz
Dedim İstanbul gibiyse
Cehenneme çoktan fitiz!
Dan dan da da dan dan!

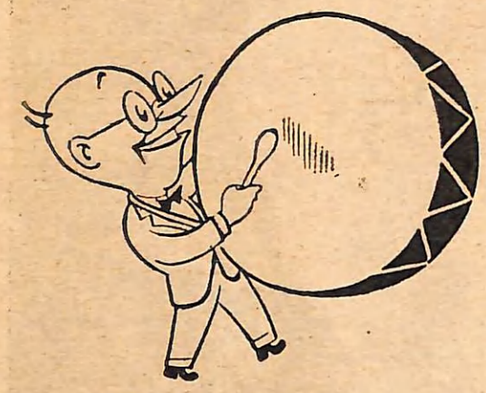

Cehennem kapısında
Dur Çömezim hele bir dur;
İftar vakti kadeh doldur!
Sıcakta oruç bozanlar
Cehennemi serin bulur!
Dan dan da da dan dan!

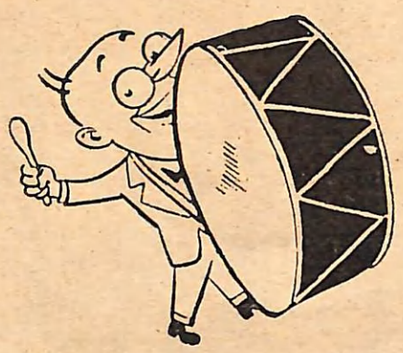

Bar kapısında
Bu kapı çıkar günaha
Hiç bakmadan ahü vaha...
Mübarek gün bara giden
Hazırlansın çift külâha!
Dan dan da da dan dan!.

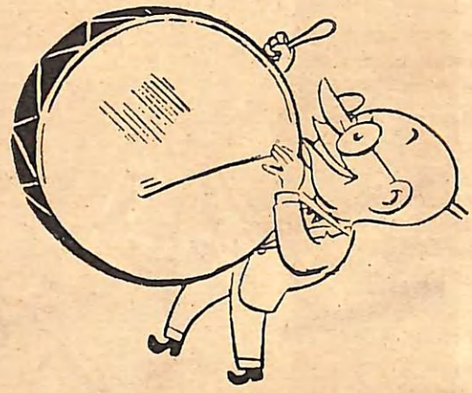

Memur kapısında
Memura hakir diyorlar,
İmanca fakir diyorlar.
Onbir ay perhizde zaten
Elbette oruç yiyorlar!
Dan dan da da dan dan!

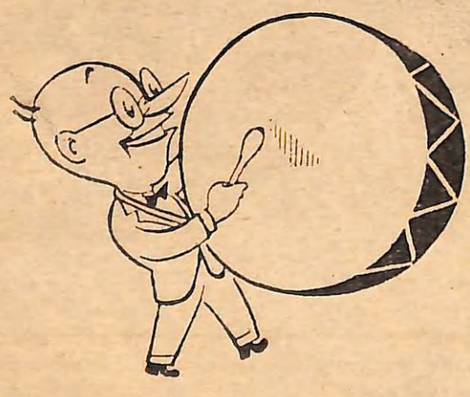

Tüccar kapısında
Bire yüz bin kâr istersin,
Gece gündüz yer içersin!
Tanrıda cesaret varsa
Senden alıp bana versin!
Dan dan da da dan dan!

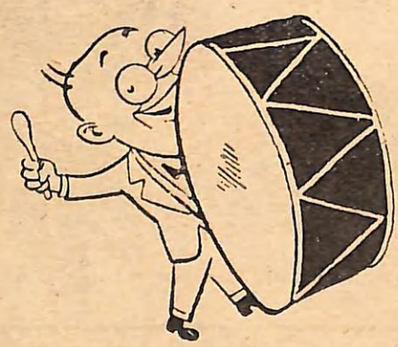

Kasabın kapısında
Etleri var didik didik
Apartmanı yeni diktik.
Kasapların satırından
Milletce illâllah dedik!
Dan dan da da dan dan...

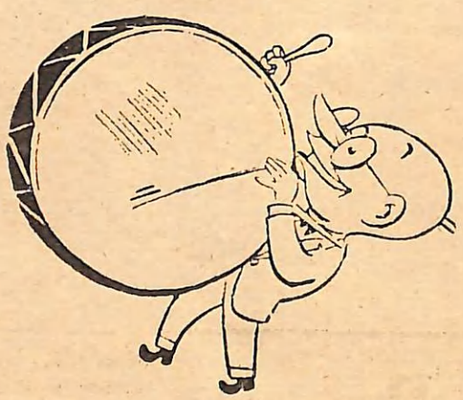

Otomobil kapısında
Bu araba şeytan işi;
Cenneti bulur gidişi..
Allah acısın erkeğe
İçinde varsa bir dişi!
Dan dan da da dan dan!

Geçim Albümü

Yakında çıkıyor!

Sene 1 Sayı 5 23 Haziran 1950

Mizah

Ayrıca satılmamakla övünür ciddî gazetedir

PERİ

Alanın kazandığı yegâne güzellik mecmuası

İstanbul ucuz halk tipi evlere kavuşuyor!

Artık yıldızların altında yatmak yok!

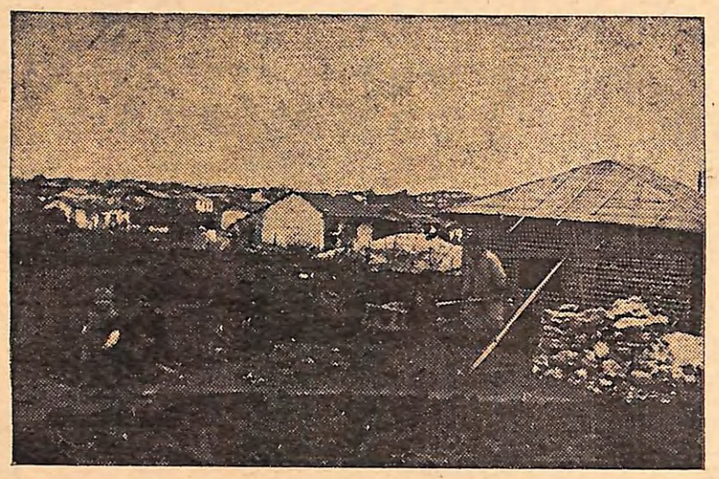

İstanbul Belediyesi halk tipi ucuz evler inşasını kabul etmiştir. Belediyenin görülmemiş bir hızla hemen tatbikata geçerek inşaata başladığı yukarıki resimle de sabittir. Dört milyon liraya çıkacak olan bu ucuz evler hakkında Vali Fahrettin Kerim, Belediye Başkanı Fahrettin Kerime aşağıdaki talimatı vermiştir:

— Ucuz evler bir katlı olacak. Şehirde su olmadığı için su tesisatına, mevsim yaz olduğu için kalorifer tesisatına lüzum yok. Cam masrafı olmasın diye pencere açmayın. Bir tek kapı kâfi. Belediyeye atılan taşlar bu evlerin temelinde kullanılırsa daha sağlam olur. İlh...

Yukarıki resimde, kendisi de bir halk çocuğu olan sevimli Valimiz için ayrılan sahadaki inşaat görülmektedir.

RÜŞVET

İşte size bir memleketin iç ve dış politikasını yakından ilgilendiren tamamen gayrisiyasî bir mesele:

Hödük Hazretleri kaderin sevkiyle mühim bir mevki sahibi olmuştu. Hacıağalıktan yetişme ve Asmaaltından diplomalı olduğu için kerameti kendi açıkgözlüğünde buluyordu. Tatilini geçirmek üzere Hödük Hazretleri sahil şehrine teşrif ettiler. Meşhur bir plâjda mevsimliğine bir kabine kiralandı.

Sayın Bay Hödük, plâjlar hakkında bazı şeyler işitmiş ve kızı Kolejden mezun Bayan Kerime ona Pitigrilli'nin bu mevzua dair vâkıfane yazılarından parçalar okumuştu. O da vaktile hayret içinde dinlediği ve gizli gizli merak ettiği bu konuyu incelemiye karar verdi.

Bayan Kerime Hödük, en şeker arkadaşını babasının kabinesine davet etti. Bayan arkadaş Şekeroğlu, Hödük Hazretlerine kabine cilvelerini talim ederken... Nasılsa açılıveren kapıdan bir delikanlı içeri daldı:

— Kabineleri teftiş ediyorum, şimdi zabıt tutacağız!

Bayan Kerime imdada yetişti. Arkadaş Şekeroğlu da araya girdi. Delikanlı bin liralık bir hakkı sükûta mukabil teftişten vazgeçti.

Bir buçuk saat sonra Hödük Hazretleri kös kös şehrin yolunu tutarken Bayan Kerime, müfettiş rolündeki arkadaşile sükût hakkını paylaştılar. Bu facia meçhul bir diyarda cereyan etmiştir.

* *

Son haberler

☆ Zabıta memurlarının silâh taşımamalarına karar verilmesi üzerine Halk Partisi Hükûmetinin eli sopalı zabıta kuvvetleri bu sevinçli haberden dolayı artık karakollara gelen vatandaşları okşamaktan vazgeçmişlerdir.

☆ Kongrelerde, açılış törenlerinde, alelumum toplantılarda, hattâ velime ve hütan cemiyetlerinde çekilmesi mutad tazim telgrafları kaldırılmıştır. (NOT: Taziye telgrafları için bir kayıt yoktur.)

ADALETİN HEYKELİ

Adalet sarayının nerede yapılacağı belli olamamışsa da Adliye Vekilinin heykelinin nereye dikileceği anlaşılmıştır. Köprü başına dikilen Köprülüden sonra Halil Özyörük'ün heykeli daha heybetli durması için İnönü Gezisindeki kaideye dikilerek adalet yerini bulacaktır.

BALTACI

Meşhur Katerina'nın mağlûbu Baltacı ailesinin torunlarından, Püskülsüz ve Terbiyeci lâkaplarile namlı uzun endamlı Ismayıl Hakkı Baltacıoğlu, C.H.P.nin başına ekşimek istidadını gösterdiğinden kendisinin Orman ve Maadin Nazırlığı vesilesile yeni hükûmete balta edilmesi iktidar partisine teklif olunacaktır. İstiyenin bir yüzü, vermiyenin iki yüzü!

İŞ ARAYANLAR

Beşinci, altıncı, yedinci, sekizinci devrelerde Milletvekilliği yapmış, okur yazar, **Bravo** diyecek kadar lisan bilen, alkışlıyacak kadar elinden iş gelen yetmiş yaşında bir genç ciddî bir partide iş aramaktadır. İsteklilerin C.H.P. rumuzile gazetemize müracaatları.

ACELE KİRALIK YAZLIK

Bolu vilâyetinin Aband gölü kenarında ,sözde Orman İşletmeleri için yapılmış, orman işlerinden başka her işe elverişli, konforu mükemmel; telefonu, elektiriği, buz dolabı, atlas yelkenli kotraları olan bir köşk, havadan istifade etmek istiyen zayıf bünyelilere kiralanacaktır. İçindeki bekçilere müracaat.

RÂSID YERİNİ BULDU!

Yıllardanberi «Mizah» mecmuasında «Râsıd» imzasile eski tarzda şiirler yazan üstadımız nihayet keskin görüşüne mükâfaten Rasadhane Müdürlüğüne tayin edilmiştir. Rasad kulesinden vereceği haberler zaman zaman sizleri ahvali âleme güldürecektir.

AÇIK ARTTIRMA .

Elimizde mevcut müceddet birçok değerli fabrika satılıktır. İş bilen küçük esnaf için gayet kârlı fabrikalardır. İsteklilerin 11 lira 80 kuruş peŷ akçesini hâmilen Ankaradaki alım satım komisyonuna müracaatları.

İSİM TEBDİLİ

Görülen lüzum üzerine Partimizin adı «Millet» ken, milletle alâkası kalmadığı anlaşılarak «İllet»e tebdil edildiği ilân olunur.

Al ve Sadık Doğan

Tombul Teyze — Haydi kocacığım, sen de Millet Partisi gibi kumda oyna!

Ya deve, ya deveci !

Timurlenk Akşehire geldiği zaman Nasrettin Hoca ile tanışır. Bir gün sohbet esnasında, Hoca, kendisinin bir devesi olduğunu ve okumıya pek müstait bulunduğunu söyler.

Timurlenk bunu görmeyi merak eder. Hoca der ki:

— Sultanım, müsaade et, şimdi Kulhüvallah'ı öğreniyor. İyice okuyunca huzurunuza getireyim.

Bir iki gün sonra, Timurlenk, Hocayı çağırır, devenin okuma meselesi ne olduğunu sorar. Hoca cevap verir:

— Sultanım emriniz üzerine sûreleri ezberlemiye başladı. Derken aşka geldi. Şimdi hafız olacağım diye tutturdu. İnşallah bir haftaya kadar hıfzını tamamlar, getirir, huzurunuzda dinletirim!

Timur, razı olur. Hoca huzurdan çıkar. Yanında bulunanlar Hocaya:

FIKRALAR

KESTİRME

Hesap imtihanında çocuğa sordular:

— Farzet ki babanın bakkala 25, kasaba 18, terziye 20 lira borcu var... Piyangodan da beş bin beş yüz lira çıktı. Elinde ne kalır?

— Hepsi.

— Hepsi mi?

— Evet. Çünkü mahalleyi değiştirir!

HATA

İki doktor arasında görüşülürken kulak misafiri tarafından zaptedilmiştir:

— Hiç yanlış teşhis ettiğin hasta olmuş mudur?

— Çok! Fakat dünkü hepsini geçti: Bir hastaya hazımsızlık teşhisi koydum, meğerse adam apandisit ameliyatı masrafını seve seve kabul edebilecek kadar zenginmiş!

CUMBADAN SAMBAYA

Hanım, gramafoncu dükkânında plâkları gözden geçirdikten sonra birini eline alıp kocasına döndü:

— Beethoven'in şu senfonisini alalım, ne olur, şekerim! Arkasında güzel bir samba var!

EKSİK

Nişanlı delikanlı sıkıla sıkıla itirafta bulundu:

— Ne yazık ki ilk öptüğüm kız sen değilsin...

Kız onu teselli etti:

— Zarar yok. Ben yine sana epey öğretecek şey bulurum...

İADELİ TAAHHÜTLÜ

Kurnaz çapkın, kıza yaklaştı:

— Bana ödünç bir buse verir misiniz? diye sordu.

— Ödünç mü?

— Evet. Derhal iade ederim!

GAYRİTABİİ

Fotoğrafçı kadına poz vererek:

— Tabiî bir halle gülümseyin, dedi.

Kadının kocası atıldı:

— İmkânsız bir şey istiyorsunuz! Bizim hanım gülümserse tabiî olmaz, tabiî halle durursa gülümsemez...

TIPKISI

Hasta dert yanmıya gelmişti:

—Doktor bey, yaptığınız takma dişler bana müthiş ıztırap veriyor...

Dişçi sevinçle haykırdı:

— Ben demedim mi size! Benim yaptığım dişlerin tabiî dişlerden farkı yoktur!

NİSBET

Yeni sağlık Bakanı Doktor Nihat Reşat Belger, işleri tetkike başlamıştı. Bakanlığın eski memurlarından birine sordu:

— Bizim memlekette ölüm nisbeti ne kadar acaba? Hiç hesap ettiniz mi?

Mes'ul memur başını ve elini salladı:

— Merak etmeyin, efendim, fazla değil. Her yerde olduğu gibi: Adam başına bir kişi.

TAFSİLÂT

İzmire gitmişti. Taksiye bindi:

— 9 Eylûl meydanı, dedi.

Şoför de şehrin yabancısıydı:

— 9 Eylûl mü? diye sordu. Hangi senenin?

İSTİRAHAT

Bir arkadaşı:

— Bu sene yazlığa gitmiyor musun? diye sordu. Radyomuzun sevimli sanatkârı Yorgo Bacanos cevap verdi:

— Maalesef gidemiyorum; doktor istirahat tavsiye etti!

YALAN DA DEĞİL!

Ali Nusret Pulhan bir arkadaşına soruyordu:

— İstanbulla Ankara arası ne kadardır?

— Trenle on iki, on üç saat.

— Peki, Ankarayla İstanbul arası?

— Söyledim ya! İstanbulla Ankaranın arasında ne kadar mesafe varsa Ankarayla İstanbul arasında da o kadar mesafe olması lâzım gelmez mi?

Ali Nusret alaylı alaylı güldü:

— Gelmez ya! Ramazandan bayrama bir ay vardır amma, bayramdan ramazana bir ay mı vardır?

SIRASI

Uşak acı bir haber verdi:

— Mahzende şarap kalmadı, efendim.

— Peki, neden daha evvel haber vermedin?

Uşak duraladı. Sonra gayet tabiî bir tavırla cevap verdi:

— Daha evvel şarap vardı, efendim!

AĞIRLIK

Doktor hastasını tarttı:

— Bir ayda beş kilo birden almışsınız, hanımefendi! diye taaccüp etti.

Kadın izahat vermek ve kendini mazur göstermek lüzumunu duydu:

— Evet, doktor bey, dişlerimi doldurttum da...

MEZİYET

İki ezeli bekâr birbirlerine dert yanıyorlardı.

— Hadi ben neyse amma, sen neye evlenmedin?

— Birader, senelerdenberi genç, güzel, zengin ve aptal bir kadın aradım...

— Aptal mı?

— Evet. Genç, güzel, zengin bir kadın aptal olmadan benimle evlenir mi hiç!

HEMCİNS

Kadın, hayvanat bahçesini dolaşırken bir arslan kafesinin önünde durdu. Bekçiye:

— Bu aslan erkek mi, dişi mi? diye sordu.

Bekçi cevap verdi:

— Vallahi, ben aslan olmadığım için merak etmedim. Siz eğer aslansanız sormıya lüzum yok: Anlarsınız!

İNTİKAM

Postacının hergün beşinci kata tırmandığını gören kapıcı merak etmişti. Bir gün beşinci kattaki kiracıya sordu:

— Size çok mektup geliyor, galiba, beyefendi?

Adam güldü:

— Değil... Postacıya kızdım da, mahsus ona eziyet olsun diye hergün kendime mektup yolluyorum...

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI: 207

PERİ

Hazırladığı plaj sayısı

Herkese zevkli dakikalar yaşatacaktır!

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

— Siftah ediyorum, bakalım bu yaz kaç armut yiyeceğim!